DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 13 sierpnia 1964 r. **Nr 8** Poz. 16

TREŚĆ

16

OKÓLNIK Nr GM 3/64
z dnia 8 sierpnia 1964 r.
w sprawie stosowania dekretu z dnia 20 lipca 1964 r. o amnestii.

W celu jednolitego stosowania przez wydziały finansowe prezydiów rad narodowych dekretu z dnia 20 lipca 1964 r. o amnestii (Dz. U. Nr 27, poz. 174), zwanego w dalszym ciągu „dekretem" Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

I.

Zasady ogólne.

1. Dekret dotyczy przestępstw popełnionych przed dniem wejścia w życie dekretu, tj. do dnia 21 lipca 1964 r. włącznie.

2. Zgodnie z art. 1 dekretu puszcza się w niepamięć i przebacza następujące przestępstwa skarbowe:
   a) występki skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności do roku lub karą grzywny albo obiema tymi karami łącznie,
   b) wszystkie wykroczenia skarbowe.

   Przez występki skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności do roku należy rozumieć w szczególności występki określone w art. 56 §1 pkt 1, art. 79 §1, art. 92, art. 95 §1 ustawy karnej skarbowej (uks). Wszystkie występki skarbowe zagrożone wyłącznie karą zasadniczą grzywny objęte są amnestią na podstawie art. 1 dekretu. Nie są natomiast objęte amnestią na podstawie art. 1 dekretu występki skarbowe popełnione w okolicznościach szczególnie obciążających, określonych w art. 25 uks, w tych bowiem przypadkach czyny te zagrożone są karą pozbawienia wolności powyżej jednego roku; występki takie mogą podlegać amnestii na zasadach określonych w artykułach 3—6 dekretu (z zastrzeżeniem przewidzianym w art. 7 pkt 1 i 7 dekretu) oraz na zasadach określonych w art. 8 dekretu.

3. W sprawach określonych w art. 1 dekretu postępowania nie wszczyna się, a wszczęte — umarza się; kary w całości lub w części nie wykonane oraz nie ściągnięte koszty daruje się; skazanie uważa się za niebyłe, a karty karne ulegają usunięciu z rejestru skazanych.

   W sprawach objętych amnestią na podstawie art. 1 daruje się nie wykonane do dnia wejścia w życie dekretu grzywny i kary pieniężne porządkowe bez względu na ich wysokość, określoną w prawomocnym orzeczeniu. Grzywny i kary pieniężne porządkowe wpłacone lub ściągnięte do dnia wejścia w życie dekretu zwrotowi nie podlegają. Nie podlegają również zwrotowi kwoty uiszczone tytułem dobrowolnego poddania się karze, jeżeli dobrowolne poddanie się karze uprawomocniło się przed dniem wejścia w życie dekretu (art. 178 § 2 i § 3 uks).

   Prawomocne orzeczenia o przepadku narzędzi przestępstwa, przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przedmiotów, których posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia — podlegają wykonaniu.

   Z uwagi na to, że przepis art. 2 ust. 2 dekretu nie wymienia orzeczeń o ściągnięciu od skazanego równowartości przedmiotów występku skarbowego (art. 21 uks) należy uznać, że w zakresie przestępstw objętych art. 1 dekretu, orzeczenia o ściągnięciu od skazanego równowartości przedmiotu występku, nie wykonane do dnia wejścia w życie dekretu, wykonaniu nie podlegają.

   W razie umorzenia postępowania organ stosujący amnestię orzeka przepadek narzędzi przestępstwa albo przedmiotów, których posiadanie jest zakazane albo wymaga zezwolenia.

4. W sprawach o występki skarbowe zagrożone karą surowszą niż określona w art. 1 dekretu — łagodzi się lub daruje się orzeczone kary na zasadach określonych w art. 3, art. 4 i art. 6 dekretu. Zasady te mają w szczególności zastosowanie do:
   1) występków z art. 45 § 1, art. 47 § 1, art. 49 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 57 § 1, art. 75 § 1, art. 76 § 3, art. 80 § 1, art. 96 § 1, art. 108 § 1, art. 109 § 1 uks;
   2) występków skarbowych, popełnionych w szczególnie obciążających okolicznościach (art. 25 uks).

   Jednakże zgodnie z art. 7 pkt 1 i pkt 7 dekretu — amnestii nie stosuje się w ogóle:
   a) do występków skarbowych popełnionych w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub przynajmniej w trzeciej części kary pozbawienia wolności, nie mniej jednak niż trzech miesięcy, orzeczonej za przestępstwo tego samego rodzaju lub z tych samych pobudek,
   b) do występków dewizowych popełnionych w szczególnie obciążających okolicznościach (art. 25 uks).

   Należy mieć na uwadze, że przepis art. 7 pkt 1 dekretu wyłączający stosowanie amnestii w stosunku do recydywistów różni się częściowo w swej treści od przepisów art. 25 § 1 lit. a) ustawy karnej skarbowej. Z zestawienia tych przepisów wynika, że recydywa polegająca na tym, że sprawca popełni nowy występek w ciągu 5-ciu lat po uiszczeniu lub ściągnięciu od niego przynajmniej w trzeciej części jedynie kary grzywny za poprzedni występek, nie wyłącza stosowania amnestii na zasadach określonych art. art. 3—6 dekretu. Nie dotyczy to jednak występków dewizowych, popełnionych w szczególnie obciążających okolicznościach wymienionych w art. 25 uks, a więc i okolicznościach podanych w art. 25 § 1 lit. a) uks, w takich bowiem przypadkach sprawca występku dewizowego z amnestii nie korzysta.

   Prawomocnie orzeczone kary grzywny za przestępstwa objęte amnestią na podstawie art. 3 dekretu

podlegają darowaniu tylko w ograniczonych rozmiarach, określonych w art. 3 ust. 1 pkt 4 dekretu, w szczególności daruje się samoistną karę grzywny orzeczoną w rozmiarze do 5.000 zł oraz karę grzywny orzeczoną obok kary pozbawienia wolności w rozmiarze do 1.000 zł.

Nie podlegają darowaniu kary dodatkowe: przepadku majątku, przepadku narzędzi przestępstwa, przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przedmiotów, których posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia.

5. Jeżeli z okoliczności sprawy o przestępstwo określone w art. 3 dekretu wynika, że należałoby za nie orzec karę, która na podstawie tego artykułu uległaby darowaniu, sąd umarza postępowanie karne (art. 5 dekretu). Przepis ten ma zastosowanie w sprawach, w których bądź toczy się postępowanie przygotowawcze, bądź postępowanie przed sądem, nie zakończone jeszcze prawomocnym wyrokiem.

6. Zgodnie z art. 8 dekretu, jeżeli sprawca przestępstwa popełnionego przed wejściem w życie dekretu zgłosi się do organu powołanego do ścigania przestępstw nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie dekretu, ujawni okoliczności czynu oraz osoby, które z nim współdziałały w dokonaniu tego przestępstwa, sąd złagodzi karę pozbawienia wolności o połowę, a w przypadkach szczególnie uzasadnionych może sprawcę od kary pozbawienia wolności uwolnić.

W związku z tym przepisem wyjaśnia się, że przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli na podstawie art. 1, 3 i 5 dekretu sprawca korzysta z amnestii w szerszym rozmiarze. Przepisy art. 8 dekretu nie wyłączają stosowania przepisów art. 24 uks o czynnym żalu, który przewiduje bezkarność sprawcy występku skarbowego, który zawiadomił organy powołane do ścigania o występku i zachował warunki przewidziane w art. 24 uks.

7. Amnestię stosują:

1) w zakresie wykroczeń skarbowych — organy finansowe;

2) w zakresie występków skarbowych:

a) w postępowaniu przygotowawczym — prokurator, bez względu na to, czy dany występek podlega orzecznictwu organów finansowych, czy sądu,

b) w sprawach toczących się przed sądem lub zakończonych prawomocnym wyrokiem sądu — właściwy sąd,

c) w pozostałych sprawach — w szczególności w których wydano orzeczenie karne a oskarżony nie złożył żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego — organ finansowy.

Przez postępowanie przygotowawcze rozumieć należy postępowanie toczące się od chwili wydania postanowienia o wszczęciu dochodzenia lub sporządzenia protokółu karnego (art. 139 § 1 uks) do chwili wydania orzeczenia, postanowienia zezwalającego na dobrowolne poddanie się karze lub postanowienia o umorzeniu dochodzenia choćby rozstrzygnięcia te nie były jeszcze prawomocne. W przypadku gdy orzeczenie karne zostało uchylone w trybie odwołania lub nadzoru służbowego a nowe orzeczenie nie zostało jeszcze wydane, należy uważać, że sprawa znajduje się w postępowaniu przygotowawczym.

8. Nie można stosować amnestii przed ustaleniem okoliczności warunkujących jej stosowanie, w szczególności przed wyjaśnieniem, kiedy przestępstwo zostało popełnione (przed, czy po wyjściu w życie dekretu), jaka jest kwalifikacja prawna zarzuconego czynu, a w przypadku gdy chodzi o występek skarbowy — czy nie zachodzą okoliczności wyłączające stosowanie amnestii (art. 7 pkt 1 i pkt 7 dekretu). Z tych przyczyn nie jest możliwe stosowanie amnestii za występek skarbowy, gdy nie wiadomo jeszcze kto go popełnił.

9. We wszystkich sprawach o występki skarbowe przed zastosowaniem amnestii należy zbadać na podstawie skorowidza imiennego oskarżonych oraz powołanych w nim zapisów repertorium, czy oskarżony nie był uprzednio prawomocnie skazany za występek skarbowy — stosując odpowiednio przepisy § 331 instrukcji Ministerstwa Finansów z dnia 3 czerwca 1961 r. w sprawie stosowania ustawy karnej skarbowej, zwanej w dalszym ciągu „instrukcją". W razie stwierdzenia, że oskarżony nie figuruje w skorowidzu imiennym, należy zamieścić w aktach danej sprawy adnotację odpowiedniej treści.

Ponadto we wszystkich sprawach podlegających orzecznictwu sądu, należy zbadać, czy w aktach znajduje się karta karna z Centralnego Rejestru Skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości. W razie braku takiej karty należy zwrócić się niezwłocznie do Centralnego Rejestru Skazanych o jej nadesłanie. Zapytania o karalności należy zaopatrzyć wzmianką: „Pilne! Amnestia!".

W sprawach o występki skarbowe popełnione przed wejściem w życie dekretu a nie objęte amnestią na podstawie art. 1 dekretu, należy ustalić okoliczności, od których zależy uprzywilejowane stosowanie amnestii na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3 dekretu, przy czym:

1) wiek oskarżonego należy ustalić na podstawie dowodu osobistego, świadectwa urodzenia lub innych wiarygodnych dokumentów,

2) fakt sprawowania przez kobietę pieczy nad dzieckiem poniżej lat 14 można ustalić na podstawie np. zaświadczenia komitetu blokowego lub innej wiarygodnej informacji.

10. Zgodnie z art. 13 dekretu oskarżony, w stosunku do którego umorzono postępowanie na podstawie dekretu, może najdalej w ciągu 30 dni od daty doręczenia mu lub ogłoszenia postanowienia o umorzeniu postępowania złożyć organowi, który wydał postanowienie, wniosek o rozpoznanie sprawy. W razie złożenia takiego wniosku, postępowanie toczy się w dalszym ciągu na zasadach ogólnych; w razie uznania oskarżonego winnym popełnienia czynu podlegającego amnestii, stosuje się amnestię.

Powołany przepis dotyczy zarówno występków jak i wykroczeń skarbowych i ma zastosowanie do spraw, w których toczące się postępowanie zostało umorzone na na podstawie art. 2 ust. 1 albo art. 5 dekretu.

11. W razie umorzenia postępowania na podstawie amnestii w stosunku do osób wymienionych w art. 5 kodeksu postępowania karnego należy zawiadomić o umorzeniu właściwe władze, urzędy, instytucje i organizacje.

12. Należy mieć na uwadze, że amnestia dotyczy wyłącznie odpowiedzialności karnej, a w zakresie przestępstw skarbowych odpowiedzialności karnej skarbowej. Przepisy amnestii nie mają żadnego wpływu na odpowiedzialność wynikającą z dekretu o zobowiązaniach podatkowych i innych przepisów podatkowych, przepisów o rozliczeniach z budżetem Państwa itp.

II.

Stosowanie amnestii przed wszczęciem postępowania karnego skarbowego.

1. W razie otrzymania wiadomości o przestępstwie skarbowym podlegającym amnestii na podstawie art. 1 de-

kretu, wydział finansowy nie wszczyna postępowania karnego skarbowego, w szczególności nie wydaje postanowienia o wszczęciu dochodzenia i nie spisuje protokółu karnego. Po stwierdzeniu, że czyn jest objęty amnestią na podstawie art. 1 dekretu (część I ust. 8) należy materiały informacyjne zaopatrzyć w adnotację w brzmieniu: „art. 1 amnestii 1964 r.". Adnotację podpisuje kierownik wydziału finansowego.

W sprawach o wykroczenia i występki dewizowe należące do orzecznictwa wydziałów finansowych stopnia wojewódzkiego a podlegające amnestii na podstawie art. 1 dekretu, adnotację taką zamieszcza na materiałach informacyjnych wydział finansowy stopnia wojewódzkiego a podpisuje kierownik tego wydziału.

W przypadku gdy chodzi o przestępstwo podlegające orzecznictwu sądu należy przesłać materiały informacyjne do właściwego prokuratora z wnioskiem o wydanie postanowienia o odmowie ścigania.

2. Po wykonaniu czynności, o których mowa w ust. 1, jeżeli materiały informacyjne mogą mieć znaczenie dla czynności wydziału finansowego (np. w zakresie postępowania podatkowego) należy je przekazać odpowiedniej komórce organizacyjnej wydziału.

3. W razie otrzymania wiadomości o przestępstwie skarbowym nie objętym amnestią na podstawie art. 1 dekretu, postępowanie wszczyna się na zasadach ogólnych.

III.

Stosowanie amnestii w toku postępowania przygotowawczego.

1. Wydział finansowy prowadzący dochodzenie w sprawie o występek skarbowy podlegający amnestii na podstawie art. 1 dekretu przesyła akta sprawy do prokuratora powiatowego właściwego ze względu na siedzibę wydziału — z wnioskiem o zastosowanie amnestii. Wniosek ten podpisuje kierownik wydziału.

W ten sam sposób należy postąpić w razie otrzymania akt dochodzeń prowadzonych przez organy wskazane w art. 140 § 2 i 141 uks, gdy chodzi o występki objęte art. 1 dekretu o amnestii.

W sprawach o występki dewizowe akta sprawy należy przed skierowaniem do prokuratora przesłać do wglądu wydziałowi finansowemu stopnia wojewódzkiego w celu sprawdzenia prawidłowości wniosku o zastosowaniu art. 1 dekretu.

Po zwróceniu przez prokuratora akt sprawy z prawomocnym postanowieniem o umorzeniu postępowania finansowy organ orzekający I instancji wykonuje to postanowienie w części dotyczącej zatrzymanych przedmiotów.

2. W razie zwrócenia przez prokuratora akt sprawy w związku ze złożeniem przez oskarżonego wniosku o rozpoznanie sprawy (art. 13 ust. 1 dekretu) wydział finansowy prowadzi dalej dochodzenie na ogólnych zasadach. Jeżeli dochodzenie było poprzednio prowadzone przez Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny — dalsze dochodzenie prowadzi ten sam Inspektorat.

W razie stwierdzenia braku znamion przestępstwa lub dowodów winy — dochodzenie umarza się na podstawie art. 168 § 1 pkt 2 uks, bez stosowania amnestii. Postanowienie o umorzeniu podlega zatwierdzeniu przez organ wskazany w art. 169 § 2 lub § 3 uks w zależności od tego, czy sprawa podlegała orzecznictwu organu finansowego czy sądu.

W razie stwierdzenia winy oskarżonego w sprawie podlegającej orzecznictwu organu finansowego — finansowy organ orzekający I instancji wydaje orzeczenie karne, w którym uznaje się oskarżonego winnym i umarza się postępowanie na podstawie art. 182 § 1 pkt 2 uks oraz art. 1 pkt 3, art. 2 ust. 1 oraz art. 13 ust. 2 dekretu. Na orzeczenie to służą środki zaskarżenia przewidziane w art. 184 § 1 uks.

W razie stwierdzenia winy oskarżonego w sprawie podlegającej orzecznictwu sądu — finansowy organ dochodzenia kończy dochodzenie na zasadach ogólnych, stosując w szczególności przepisy art. 145 i art. 151 § 2 uks.

3. W sprawach o występki skarbowe zagrożone karą surowszą niż określona w art. 1 (patrz część I ust. 4) wydziały finansowe prowadzą nadal dochodzenie na zasadach ogólnych, o ile prokurator sprawujący nadzór nad dochodzeniem inaczej nie zarządzi. Wydział finansowy może wystąpić do prokuratora z propozycją złożenia wniosku o umorzenie dochodzenia na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu jedynie w tych przypadkach, gdy z okoliczności sprawy wynika, że za przestępstwo należałoby orzec wyłącznie:

a) karę grzywny w rozmiarze do 5.000 zł albo

b) karę pozbawienia wolności w rozmiarze do roku (w stosunku do osób wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 3 dekretu do 2 lat) oraz grzywnę nie wyższą od 1.000 zł.

Zgłoszenie takiej propozycji wymaga zgody kierownika wydziału finansowego, a w sprawach o występki dewizowe — zgody kierownika wydziału finansowego stopnia wojewódzkiego.

W sprawach skierowanych przez prokuratora do sądu z wnioskiem o umorzenie postępowania na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu, a dotyczących występków skarbowych, organ finansowy korzysta przed sądem z uprawnień określonych w art. 217 uks. Przedstawiciel organu finansowego powinien brać udział w posiedzeniu sądu. Zgodnie z art. 12 ust. 2 dekretu na postanowienie w przedmiocie amnestii służy zażalenie. Zażalenie to służy również organowi finansowemu.

4. W sprawach o wykroczenia skarbowe objęte amnestią, finansowy organ dochodzenia wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 168 § 1 pkt 1 uks oraz art. 1 pkt 4, art. 2 ust. 1 i art. 11 ust. 4 dekretu. W postanowieniu zamieszcza się pouczenie o środku prawnym przewidzanym w art. 13 ust. 1 dekretu. Postanowienie o umorzeniu wymaga zatwierdzenia przez kierownika finansowego organu orzekającego I instancji (art. 169 § 2 uks). W sprawach o wykroczenia dewizowe postanowienie o umorzeniu zatwierdza kierownik wydziału finansowego stopnia wojewódzkiego.

W razie złożenia przez oskarżonego wniosku o rozpoznanie sprawy (art. 13 ust. 1 dekretu), właściwy organ finansowy prowadzi nadal dochodzenie na ogólnych zasadach, przy czym:

1) w razie stwierdzenia braku znamion przestępstwa lub dowodów winy — dochodzenie umarza się na podstawie art. 168 § 1 pkt 2 uks bez stosowania amnestii,

2) w razie stwierdzenia winy oskarżonego — wydaje się orzeczenie karne, w którym uznaje się oskarżonego winnym i umarza się postępowanie na podstawie art. 182 § 1 pkt 2 uks oraz art. 1 pkt 4, art. 2 ust. 1 i art. 13 ust. 2 dekretu. Od orzeczenia tego służy odwołanie do finansowego organu orzekającego II instancji.

IV.

Stosowanie amnestii po zakończeniu postępowania przygotowawczego a przed uprawomocnieniem się rozstrzygnięcia organu finansowego.

1. W sprawach o występki skarbowe należące do orzecznictwa organów finansowych oraz w sprawach o wykroczenia skarbowe, gdy finansowy organ orzekający wydał już orzeczenie karne lub postanowienie zezwalające na dobrowolne poddanie się karze albo postanowienie o umorzeniu dochodzenia — jeżeli rozstrzygnięcia te w dniu 22 lipca nie były jeszcze prawomocne — amnestię stosuje finansowy organ orzekający I instancji. Nie dotyczy to spraw o występki, w których złożono w terminie przewidzianym w art. 137 § 2 uks żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 (zdanie pierwsze) finansowy organ orzekający I instancji wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 1 pkt 3 lub 4, art.2 ust. 1 i art. 14 dekretu. W postanowieniu o umorzeniu postępowania finansowy organ orzekający rozstrzyga zarazem o zatrzymanych przedmiotach, z zachowaniem przepisów art. 2 ust. 3 dekretu. Przepadkowi podlegają wyłącznie narzędzia przestępstwa oraz przedmioty, których posiadanie jest zakazane albo wymaga zezwolenia i tylko w tych przypadkach, gdy za dany występek skarbowy ustawa karna skarbowa przewiduje możliwość orzeczenia przepadku takich przedmiotów. W postanowieniu o umorzeniu postępowania zamieszcza się pouczenie o środkach prawnych przewidzanych w art. 12 ust. 2 i art. 13 ust. 1 dekretu.

   W razie umorzenia postępowania w sprawie, w której wydane postanowienie o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się karze nie uprawomocniło się przed wejściem w życie dekretu, oskarżonemu zwraca się kwotę, złożoną tytułem grzywny lub kary pieniężnej porządkowej oraz równowartości przedmiotu występku nie ulegającego przepadkowi. Przepis § 245 ust. 2 instrukcji stosuje się odpowiednio.

   Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1, nie były jeszcze oskarżonemu doręczone, należy je doręczyć jednocześnie z doręczeniem postanowienia o zastosowaniu amnestii.

   W razie złożenia zażalenia w terminie przewidzianym w art. 137 § 2 uks organ finansowy II instancji rozpatruje wyłącznie kwestię czy zasadne było zastosowanie amnestii w szczególności czy prawidłowo zastosowano przepisy art. 2 ust. 3 dekretu.

   W przypadku złożenia przez oskarżonego wniosku o rozpatrzenie sprawy, w której było wydane orzeczenie karne, organ finansowy I instancji przesyła akta sprawy organowi finansowemu II instancji, w celu rozpatrzenia odwołania. Jeżeli oskarżony uprzednio odwołania nie złożył, wniosek o którym mowa w art. 13 ust. 1 dekretu należy traktować jak odwołanie, chyba że sprawa dotyczy występku skarbowego, a oskarżony we wniosku żąda rozpoznania sprawy na drodze postępowania sądowego. Co do terminów przesłania akt do organu finansowego II instancji lub do sądu stosuje się przepisy § 255 instrukcji i art. 185 § 3 uks.

   Organ finansowy II instancji rozpatruje odwołanie na zasadach ogólnych z tym, że w razie uznania oskarżonego winnym, wymierzoną karę grzywny lub karę pieniężną porządkową darowuje, skazanie uznaje za niebyłe a jeżeli w I instancji orzeczony był przepadek narzędzi przestępstwa albo przedmiotów, których posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia, orzeczenie w tym zakresie utrzymuje w mocy.

V.

Stosowanie amnestii w sprawach toczących się w sądzie.

W sprawach karnych skarbowych toczących się przed sądem na skutek wniesienia aktu oskarżenia lub złożenia żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (art. 219 uks) amnestię stosuje sąd właściwy do rozpoznania danej sprawy (art. 11 ust. 1 dekretu). W postępowaniu przed sądem przedstawicielowi organu finansowego służą uprawnienia określone w art. 217 uks. W szczególności organ finansowy może składać zażalenia na postanowienia w sprawie amnestii.

VI.

Stosowanie amnestii po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

1. W sprawach, w których orzeczenia karne wydziałów finansowych uprawomocniły się przed dniem wejścia w życie dekretu, amnestię stosują finansowe organy orzekające I instancji tj. organy wymienione w art. 199 § 2 uks. Organy te obowiązane są niezwłocznie wstrzymać ściąganie grzywien i kar pieniężnych porządkowych za przestępstwa skarbowe podlegające amnestii na podstawie art. 1 dekretu, jak również wstrzymać wykonanie zastępczych kar aresztu za takie przestępstwa — o ile czynności takie nie zostały jeszcze dotychczas dokonane na podstawie poleceń wydanych przez Ministerstwo Finansów bezpośrednio po ogłoszeniu dekretu.

2. W sprawach, w których grzywny i kary pieniężne porządkowe oraz orzeczenia o ściągnięciu równowartości przedmiotów występku (art. 21 uks), a także rozstrzygnięcia o kosztach nie zostały do dnia wejścia w życie dekretu ściągnięte w całości lub w części, finansowe organy orzekające I instancji na podstawie art. 1 pkt 3 lub 4 i art. 2 ust. 1 dekretu wydają postanowienia o darowaniu tych niewykonanych kar i kosztów oraz o uznaniu skazania za niebyłe. W postanowieniu zamieszcza się pouczenie o środku prawnym przewidzianym w art. 12 ust. 2 dekretu. Zażalenie rozpatruje finansowy organ orzekający II instancji.

3. Prawomocne przed wejściem w życie dekretu rozstrzygnięcia o przepadku narzędzi przestępstwa, przedmiotów pochodzących z przestępstwa (np. wartości dewizowych, będących przedmiotem występku dewizowego) i przedmiotów, których posiadanie jest zakazane albo wymaga zezwolenia — podlegają wykonaniu.

4. Po uprawomocnieniu się postanowienia w sprawie darowania kar i kosztów (ust. 2) referat karny skarbowy kieruje uwierzytelniony przez siebie odpis postanowienia do komórki organizacyjnej prowadzącej rachunkowość w celu odpisania należności.

5. W sprawach karnych skarbowych, zakończonych prawomocnymi orzeczeniami sądu, amnestię stosuje właściwy sąd.

VII.

Sprawy rozpatrywane w trybie nadzoru służbowego.

Sprawy rozpatrywane przez wydziały finansowe II instancji w trybie nadzoru służbowego (art. 215 uks) podlegają załatwieniu na zasadach dotychczasowych. Jeżeli orzeczenie karne będące przedmiotem skargi nie zostało jeszcze wykonane, organ finansowy II instancji przekaże akta sprawy organowi finansowemu I instancji w celu wydania postanowienia w sprawie darowania kary.

W razie złożenia zażalenia na to postanowienie, organ finansowy II instancji rozpatrzy zażalenie łącznie ze skargą na orzeczenie.

VIII.

Ewidencja spraw.

1. Przebieg postępowania związanego z amnestią, w szczególności przesyłanie akt, wydawanie postanowień przez organ finansowy, przez prokuratora lub sąd należy ewidencjonować w rubrykach 6 i 7 repertorium RK, stosując odpowiednie wyjaśnienia podane w § 322 ust. 1 pkt 6 i 7 instrukcji.
   Postanowienie o prawomocnym darowaniu kar orzeczonych przez organ finansowy należy ewidencjonować w rubryce 8 repertorium RK.
   Sprawę uważa się za zakończoną i powodującą zakreślenie rubryki 1 repertorium kolorowym ołówkiem, gdy postanowienie w sprawie amnestii uprawomocniło się. Jeżeli jednak postępowanie zostało umorzone na podstawie dekretu a oskarżony złożył wniosek o rozpoznanie sprawy, zakreślenie rubryki „1" następuje po ukończeniu postępowania podjętego na skutek tego wniosku.
   Jeżeli w danej sprawie były zajęte przedmioty, stosuje się odpowiednio przepis § 323 ust. 2 instrukcji.
   Przy zakreślaniu rubryki 1 w sprawach objętych amnestią należy obok tej rubryki na marginesie umieścić literę „A" (czerwonym kolorem).
   Akta spraw, o których mowa w części II tj. dotyczące spraw, w których postępowania nie wszczyna się, ewidencjonuje się w sposób wskazany w § 326 instrukcji. Spraw tych do repertorium nie wpisuje się.
2. Przed przesłaniem akt do prokuratora lub innego organu w związku ze stosowaniem amnestii należy akta sprawy uporządkować i zszyć w sposób wskazany w § 318 instrukcji.
3. W związku z zastosowaniem art. 1 oraz art. 3 ust. 2 dekretu należy usunąć ze skorowidza imiennego oskarżonych (§ 327—330 instrukcji) wzmianki o wszczęciu postępowania lub ukaraniu w stosunku do osób, co do których zgodnie z powołanymi przepisami dekretu, skazanie uważa się za niebyłe. Usunięcie wzmianki następuje przez przekreślenie wzmianki z adnotacją „Amnestia". Jeżeli wszystkie wzmianki na karcie skorowidza dotyczą spraw objętych amnestią na podstawie art. 1 lub art. 3 ust. 2 dekretu należy kartę ze skorowidza usunąć i zniszczyć. Z czynności tych należy sporządzić protokół. Czynności te nie mogą być dokonane wcześniej niż po całkowitym zakończeniu sprawy w szczególności po zakreśleniu sprawy w repertorium RK.
4. Sposób wykazywania spraw objętych amnestią w sprawozdaniach statystycznych SK-1 i SK-2 uregulowany zostanie oddzielnie.

IX.

Kolejność załatwiania spraw.

1. Sprawy, w których należy zastosować amnestię, wydziały finansowe załatwiają w następującej kolejności:
   1) darowanie nie wykonanych grzywien i kar pieniężnych porządkowych i ich odpisanie,
   2) umarzanie postępowania przygotowawczego tj. umarzanie postępowania w sprawach o wykroczenia we własnym zakresie i składanie do prokuratorów wniosków w sprawach o występki skarbowe,
   3) stosowanie amnestii w sprawach, w których orzeczenia karne I instancji są nieprawomocne,
   4) usuwanie wzmianek o wszczęciu postępowania lub ukaraniu ze skorowidza imiennego oskarżonych.
2. Czynności wydziałów finansowych w zakresie stosowania amnestii powinny być w zasadzie zakończone do dnia 30 września 1964 r.

X.

Wzory postanowień.

W celu ułatwienia sporządzania postanowień związanych ze stosowaniem amnestii w załącznikach do niniejszego pisma podaje się wzory układu następujących postanowień:

1) W załączniku Nr 1 — wzór postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego w sprawie o wykroczenie skarbowe.
2) W załącznikach Nr 2a i Nr 2b — wzory postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie, w której rozstrzygnięcie organu finansowego było nieprawomocne, przy czym wzór 2a dotyczy spraw, w których nieprawomocnym orzeczeniem I instancji oskarżony był ukarany wyłącznie grzywną lub karą pieniężną porządkową i nie było stosowane odebranie lub zajęcie rzeczy.
3) W załączniku Nr 3 — wzór postanowienia w sprawie darowania niewykonanej kary i uznania skazania za niebyłe.

z up. **MINISTRA FINANSÓW**
DYREKTOR GABINETU MINISTRA
Paweł Gajewski

Załącznik Nr 1

....
(stempel organu finansowego)

.............................., dnia.................. 1964 r.

Nr RK..................

POSTANOWIENIE
o umorzeniu postępowania

Prezydium .... Rady Narodowej, Wydział Finansowy w.............................. po zbadaniu akt w sprawie przeciwko: ....
....
zamieszkałemu w ....
o wykroczenie skarbowe z art. .... UKS polegające na tym, że w dniu .... 196..... r. w..............
....
....
na podstawie art. 168 § 1 pkt 1 UKS w związku z art.1 pkt 4 i art. 2 ust. 1 i art. 11 ust. 4 dekretu z dnia 20.VII.1964 r. o amnestii (Dz. U. Nr 27, poz. 174)

postanawia:

postępowanie karne przeciwko oskarżonemu ....
.... umorzyć.

Od niniejszego postanowienia służy oskarżonemu prawo złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy. Wniosek ten składa się w Wydziale Finansowym PPRN w.............................. w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Pieczęć KIEROWNIK WYDZIAŁU

Umorzenie dochodzenia o wykroczenie

Załącznik Nr 2a.

....
(stempel organu finansowego)

.............................., dnia.................. 1964 r.

Nr RK..................

POSTANOWIENIE
o umorzeniu postępowania

Prezydium .... Rady Narodowej, Wydział Finansowy w.............................. po zbadaniu akt w sprawie przeciwko: .... zamieszkałemu w .... o przestępstwo skarbowe z art. .... uks, rozstrzygniętej nieprawomocnym orzeczeniem karnym z dnia .... 1964 r. Nr RK.................., na podstawie art. 1 pkt 3 i 4*), art. 2 ust. 1, art. 12 i art. 14 dekretu z dnia 20 lipca 1964 r. o amnestii (Dz. U. Nr 27, poz. 174)

postanawia:

postępowanie karne przeciwko oskarżonemu .... umorzyć.

Od postanowienia służy oskarżonemu:

1) zażalenie do Wydziału Finansowego PWRN w.............. .... w przedmiocie zastosowania amnestii; zażalenie to składa się na piśmie w Wydziale Finansowym PPRN w.............................. w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia,
2) prawo złożenia wniosku o rozpoznanie aprawy; wniosek ten składa się na piśmie w Wydziale Finansowym PPRN w.............................. w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Uzasadnienie

....

....

....

....

....

KIEROWNIK WYDZIAŁU

Pieczęć

*) niepotrzebne skreślić.

Umorzenie po wydaniu nieprawomocnego orzeczenia.

Załącznik Nr 2b.

....
(stempel organu finansowego)

.............................., dnia.................. 1964 r.

Nr RK..................

POSTANOWIENIE
o umorzeniu postępowania

Prezydium .... Rady Narodowej, Wydział Finansowy w.............................. po zbadaniu akt w sprawie przeciwko: .... zamieszkałemu w .... o przestępstwo skarbowe z art. .... uks, rozstrzygniętej nieprawomocnym — orzeczeniem karnym — postanowieniem w przedmiocie dobrowolnego poddania się karze — postanowieniem umarzającym postępowanie i uznającym za przepadły przedmiot występku*) z dnia .... Nr RK.................., na podstawie art. 1 pkt 3, art. 2 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 1 i art. 14 dekretu z dnia 20.VII.1964 r. o amnestii (Dz. U. Nr 27, poz. 174) oraz art. 168 § 1 pkt 1 i 171 § 1 uks*)

postanawia:

1. postępowanie karne przeciwko osk. .... umorzyć,
2. zwrócić osk.*) ....
   a) następujące przedmioty występku: ....
   b) kwotę zł .... złożoną w związku z wnioskiem o załatwienie sprawy w trybie dobrowolnego poddania się karze,
   c) następujące(ą) rzeczy ....
      — kwotę .... zajęto(ą) na zabezpieczenie ....
3. uznać za przepadłe*) .... stanowiące:
   a) narzędzia przestępstwa,
   b) przedmioty, których posiadanie jest zakazane,
   c) przedmioty, których posiadanie wymaga pozwolenia.

Od postanowienia służy:

— oskarżonemu prawo złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy. Wniosek składa się na piśmie w Wydziale Finansowym w.............................. w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia;
— oskarżonemu i interwenientowi*) zażalenie do .... w .... w przedmiocie zastosowania amnestii. Zażalenie to składa się na piśmie w Wydziale Finansowym w.............................. .... w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Uzasadnienie

....

....

Pieczęć

KIEROWNIK WYDZIAŁU

*) niepotrzebne skreślić

Umorzenie po wydaniu nieprawomocnego orzeczenia.

Załącznik Nr 3

....
(stempel organu finansowego)

.................................., dnia.................. 1964 r.

Nr RK ....

POSTANOWIENIE

o darowaniu nie wykonanej kary i o uznaniu skazania za niebyłe

Prezydium .... Rady Narodowej, Wydział Finansowy w.. po zbadaniu akt w sprawie przeciwko: .... zamieszkałemu w .... skazanemu prawomocnym orzeczeniem karnym Nr .... z dnia .... 19...... r. na karę grzywny — pieniężną porządkową — w kwocie zł .... przy czym orzeczono ściągnięcie kosztów postępowania*) w kwocie zł .... — za przestępstwo skarbowe z art. .... uks, na podstawie art. 1 pkt 3—4, oraz art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 20.VII.1964 r. o amnestii (Dz. U. Nr 27, poz. 174)

postanawia:

1) nie wykonaną do dnia 22.VII. 1964 r. karę grzywny, — pieniężną porządkową — w kwocie zł ...., nie ściągnięte do dnia 22.VII.1964 r. koszty postępowania w kwocie zł ....*) darować,
2) skazanie uznać za niebyłe.
Na postanowienie służy zażalenie do Prezydium Wojew. Rady Narodowej Wydziału Finansowego w.................... Zażalenie składa się na piśmie w Wydziale Finansowym PPRN w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Uzasadnienie

....
....
....
....
....

Pieczęć KIEROWNIK WYDZIAŁU

*) niepotrzebne skreślić

Darowanie kary.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

OPŁATA POCZTOWA ZRYCZAŁTOWANA

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 5/1, dz. 7 rozdz. 3 w V-tym Oddz. Miejskim NBP w Warszawie. Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie. Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW-89990-64. Nakład 25.100 egz. Z-7.